

му было тешко: зашто то имаше обычай да е безчиненъ, и намацанъ. Обаче съ терпѣніе то, и прилѣжаніе то най послѣ ся управи, и стана добродѣиенъ и чистъ. Прочее родители те му го хваляха, и обычаха го по много сега, нежели напредъ, кое то направи го да обикне по много чистота та, и многожды благодараше Николая за добрый а урокъ, кой то му даде.

Искренно то дѣте.

Георгій былъ пождѣленный, сирѣчь много обитенъ на сички те чловѣцы: зашто то прилѣжаваше да е искренный, и да дума истинна та. Ако нѣкогаш не разумѣваше урока си, отъ невниманіе те си, той часъ думаше на учителя си погрѣшка та си: учителю! Молинь ви повторете урока още единъ путь. И ако благій учитель му го повтаряше, още единъ путь, опредѣляваше да е отъ сега на татакъ внимателенъ за да не бы оскорби пакъ учителя си, и да му причини две пути трудъ. Ако бы да правилъ нѣкоя погрѣшка, и ся оничтожаваше за нея отъ родители те си, не ишаше да ся образдава, или да умалява погрѣшка та си, но думаше: Любезнѣишій родителю! азъ не самъ направилъ добръ, и самъ достоенъ за наказаніе, кое то, и съ радостно сердце ще претерия, стига само да мя обикнете пакъ, зашто то ваще ми быде много печално, да изгубя вашата любовь. Съ таковыя мудрованія быва нѣкой си благопріа-